

Focus Rusia

Vă propunem un concurs rusesc: nu e simplu și nici la îndemână. E vorba de filmul *Detașare*, probabil cel mai ermetic entry al selecției TIFF 2008. Noi ne-am scărpinat în cap și ne-am dat bătuți. Vă așteptăm.

PAGINA 4

InterogaTIFF

Mihai Gligor, director de programe al Asociației de Promovare a Filmului Românesc, vorbește despre evoluția industriei de film din România și despre proiectele acestei fundații care stă în spatele TIFFului.

PAGINA 10

APERITIFF

Festivalul Internațional de Film
TRANSILVANIA

Ediția 7, 30 mai – 8 iunie 2008, Cluj-Napoca

Publicație oficială a TIFF
#5, Marți, 3 iunie 2008

www.tiff.ro

Prezentat de:

Film Eveniment: Control

Cinic și sintetic vorbind, Ian Curtis a fost un puști confuz și vulnerabil care a prins cumva, liric-atmosferic, esența morbidă a sfârșitului tuturor viselor și speranțelor generației post-hippy.

Joy Division au fost o revoluție – muzical-itudinală – ale cărei reverberări, inclusiv pop-culturale, se fac simțite și azi. Curtis a trăit intens, extremist și a murit, de propria mână, la nici 24 de ani, împins de apăsarea faimei și a problemelor colaterale: “*I’ve no control anymore*” spune la un moment dat personajul și exact despre asta e vorba. Onest, *Control* e biopic-ul non-hagiografic articulat de unul dintre puținii oameni care aveau căderea să-l facă. Olandezul Anton Corbijn, mitic fotograf rock și clipangiu pentru JD, dar și Depeche Mode sau U2, i-a fotografiat (alb-negru) pe Curtis&co, în locații industrial-deprimant-părăginite, iar imaginile au devenit, după sinuciderea lui Ian, practic sinonime cu trupa. *Control* preia look-ul și atmosfera acelor poze, având în plus ca atu un interpret-revelație (junele Sam Riley, trecut anul trecut și pe la TIFF) care evocă frisonant expresiile&ticurile lui Curtis și cântă pe bune (bine!) în film piesele. ■

– CARMEN MEZINCESCU

APERITIFF / 2

Votul Publicului

Competiție

Zona/ La zona **4,20**Jamil, mergi în pace/ Gã med fred Jamil – Ma salama Jamil **4,06**Balul de toamnă/ Sügisball **3,80**Lacul Tahoe/ Lake Tahoe **3,47**

Barometru general

Om Shanti Om **4,61**Fantomele lui Goya/ Goya's Ghosts **4,48**CSNY Déjà vu **4,27**Încă o poveste de dragoste/ Kaerlighed pa film **4,22**Joe Strummer: Viitorul e nescris/ Joe Strummer: The Future Is Unwritten **4,21**Lou Reed: Berlin/ Lou Reed's Berlin **4,20**Problema cu țințarii și alte povești/ Problemat s komarite i drugi istorii **4,13**

Red Hot Chili Peppers: Documentar fără titlu/

RHCP: Untitled Documentary **4,11**Deodată, iarna trecută/ Improvisamente l'verno scorso **4,10**Scurtmetraje Umbre I **4,00**

Foto: Adi Marineci

Cîștigătorii concursului Nescafe „Votează cel mai bun film” de azi sînt: Mădălina Avram, Călin Silviu, Oana Tismănanu

TIFF la cald

Filme și muzici

Foarte muzicală a șaptea ediție a TIFFului. Pe lînga puzderia de documentare rock proiectate pe la Enigma și Cinema Arta mai sînt și concertele, iar duminică seara a fost marea seară cu muzici speciale. În primul rînd *The Fall of the House of Usher*, acompaniată live de ansamblul

Competiție

Povestea 52

Jason nu ar fi trebuit să o întâlnească vreodată pe Penelopa. Pentru că dacă n-ar fi întâlnit-o nu și-ar simți capul pe punctul de a-i crăpa de durere deasupra chiuvetei pline de varii pastile. Problema lui Jason este Penelopa. Mai exact dispariția sus-numitei. Și, pentru un maxim de precizie, Jason nu se simte deloc bine pus în fața prostului obicei al Penelopei de a reapărea subit absurd și repetat din dispariția ei inexplicabilă. Să nu credeți că ar fi vorba de vreo prelucrare cinematografică a misterului/serialului OTV-stic cu Elodia și Cioacă. Penelopa dispăre și reapare însoțită de varii efecte personale. Nici mitologia greacă nu oferă răspunsuri (pentru că acolo Jason era cu argonauții și lîna de aur la mii de mile marine distată de Penelopa, care țesea la război în așteptarea lui Ulise și nu s-au întâlnit vreodată). Răspunsul la dilemele și durerile (de cap) ale lui Jason este îngropat sub un maldăr de episoade reluate, scurt-circuitate, banale, halucinante, iar *Tale 52* este o joacă psihotică și nu tot timpul elegantă cu nervii spectatorului. Care poate intui, dar în mod cert nu ar vrea să știe cu certitudine ce se află prin cotloanele minții lui Jason. ■

– CRISTI MĂRCULESCU

instrumental Einuinea. Care recidivează în cadrul TIFFului, după ce anul trecut sonorizaseră muzicalicește *Nosferatu* de Murnau. Povestea gotic victoriană cu fantome, portrete damnate, castel sinistru și demențe ale degenerescenței scrise de Edgar Allan Poe și pusă pe peliculă de Jean Epstein se asortează perfect cu muzicalizarea medieval-ambientală a celor de la Einuinea. Gata? Frumos, eteric și fantomatic, dar... Fuga la Echinox pentru ultimele 90 de minute din mega-saga auto-campantă *Om Shanti Om*. Povestea cu reîncarnare, răzbunare și amor à la Bollywood. Pe indieni îi știam capabili de culori tari, dansuri interminabile, primadone exotic-sexoase și melodramatisme cu iz de old-school hollywoodian. Nu îi credeam capabili însă de atîta auto-ironie jubilatorie. Se ride, aplaudă, dansează. E kitsch, e glamour (à la *Phantom of the Opera* și clipurile lui Meat Loaf), e adictiv. Evident, dansul și alcoolizarea au continuat la Avenue. ■

– CRISTI MĂRCULESCU

Echipa AperiTiff

Laura Popescu,
Anca Grădinaru – editori
Carmen Mezincescu – editor executiv
Cristi Mărculescu, Jorn Rossing

Jensen, Miruna Vasilescu, Toma Peiu,
Mark Racs, Radu Meza, Alexandra
Constandache, Cristina Cîrligeanu,
Andrei Rus, Andraia Liutec

Design: Carmen Gociu
Ilustrație: Matei Branea

Distribuție: Ionuț Husti

Tipărit cu sprijinul
Ziarului Clujeanului
Tipografie: Compania de Producție
Tipografică Cluj

Open Air

Fraierii

Radek Beran adună la un loc elemente recurente ale imaginarului pulp (schelete, scurgeri viscoase, aparatură medicală improvizată din pungi de nailon etc.) și le deșănțează în feeria umorală *The Losers*. Marionetele folosite în scenete sînt perforate de cuie, incomplete, complet dirijate, fiind foarte oneste în legătură cu proveniența lor. Temele pe care le plachează filmul sînt dintre cele mai spectaculoase și aproape imposibil de satisfăcut: lupta dintre bine și rău, gelozie, vină, singurătate. Doi frați, unul bun (un medic care face lavaje intestinale îndrăgostiților) și unul rău (un nebun închis la azil) se pregătesc pentru un *showdown* dezastruos, care la fel de bine ar putea fi sfîrșitul lumii lor. Acest tribut indigest adus temelor cinematografice de prost gust și poveștilor trash, deși începe cu un plot solid și uzitează elemente standard ale teatrului (amfitrionul e o găină decapitată), ajunge să se despartă încet, dar sigur, de temă și să se mulțumească cu rafinarea dusă pînă la limita suportabilității a peisagisticii scabroase, dialogurilor la limita insanității. Înlocuirea unor personaje „umane” cu păpuși și înscrierea lor într-un șir de practici (forțat) legate de violență, sex, sadism în instituții medicale, evil-doers care rid malefic (vezi apreciatul serial canadian *Puppets that kill* pentru bibliografie) reușește (o vreme, cel puțin) să scîrbească publicul, lucru deja foarte admirabil. Cei care aveau păpuși cînd erau mici și le vorbeau draguț vor fugi de la film, iar cei care le desenau organe sexuale cu pixul și le umpleau cu lapte pentru a le vedea transpirînd vor savura show-ul cehilor de la compania de teatru *Buchty a loutky*. ■

- MARK RACZ

Alb, negru și gri

Glorioșii ani '70 în New York: artiștii erau peste tot și inventivitatea lor era încă mare. Pe-atunci exploda fascinația pentru arta minimalistă și monocromă și posibilitățile de exprimare artistică deveneau nesfîrșite. Totul era artă, Andy Warhol revoluționa lumea și SIDA era considerată „cancerul gay-ilor”. În acest context, Sam Wagstaff renunță la statutul lui de *pretty-boy* aristocrat care-și face veacul pe la baluri pline de ifose și se avîntă în artă înțelegînd că doar acolo va găsi

libertatea pe care o căuta. E *trend-hunter*, organizează expoziții, face cunoscuți lumii zeci de artiști și tot ce descoperă el devine icon al cool-ului. Colecționează fotografii cu o foame intensă și de neînțeles pentru mulți. Sam Wagstaff a fost iubitul faimosului fotograf Robert Mapplethorpe și bun prieten al lui Patti Smith. Filmul sondează lumea în care acest trio artistic își desfășura creativitatea – o lume dezlănțuită, deloc minimalistă și nici monocromă. ■

- MIRUNA VASILESCU

TIFF la cald

Mesaj de departe

Aseară *Om Shanti Om* s-a transformat într-o petrecere care a continuat la Avenue. Am cîntat pe drum cît ne-a ținut gura, iar Mihai Chirilov i-a trimis un sms regizoarei în India, spunîndu-i cît de mult ne-a plăcut filmul. Răspunsul Farahei Khan a venit după cîteva ore, ieri dimineață: „mihai, wish i was there! So good 2 hear that evry1 had a gd time...That is the purpose of film primarily, isn't it? Lts of lv, farah.”

Întîlniri așteptate

Azi-noapte a ajuns la Cluj revelația noastră de anul trecut și mai nou regizorul nostru preferat, Matias Bize. Ni s-a spus că e neschimbat, la fel de frumos și simpatic ca întotdeauna. Ca atare, îi veți vedea cel mai recent film, *Beneficiile plînsului*, în prezența lui, adică a celui mai interesant exponent al Noului Val chilian. După minunatele povești minimaliste de pînă acum (*En la cama, Sábado, Lo bueno de llorar*) vă rugăm, întrebați-l ce are de gînd.

Vox Pop

CSNY Déjà vu

„Da, mi-a plăcut, e o întâmplare că am venit. După descrierea din program nu am vrut să vin. E bun filmul, mi-a plăcut muzica și nu îmi pare rău ca am intrat.”

„Super, nemaipomenit! Sînt contra războaielor și m-a atras acțiunea.”

„Da, mi-a plăcut dar nu știu să îți spun exact de ce.”

„Da, împărtășim aceleași valori despre ideea de război și am cunoscut artiștii pe la concerte și nu făceam legătura cu istoria lor. Apoi lucrurile se leagă.”

Revoluția Mondială

„Da, îmi place ca nu au avut limite să-și spună părerea.”

„Da, dar erau cam ciudați. Știam că e documentar dar nu știam că e vorba despre așa ceva. Îmi place că la ei nu conta ce guvern aveau, erau revoluționari.” – Laszlo, 21 ani

Ascultă timpul

„Așa și așa. Nu m-a surprins cu nimic, a fost foarte bine încheiat, dar nu a fost nimic special.” Ovidiu, 23 ani

„Da, mi-a plăcut pentru că a prezentat un lucru grav, moartea unei femei, dar nu într-un mod șocant. Am înțeles că a fost vorba despre ceva grav, dar a fost perfect. Nu cu scene violente, acum fac referire la ceea ce am văzut ieri. Mi-a plăcut ideea cu sforile.” Anca Bologa, 28 ani

„Da, a fost interesant modul prin care a investigat fata moartea mamei ei, prin sunete.” – Andreea, 21 ani

Lake Tahoe

„Filmul mi s-a părut dezamăgitor, cu multe întreruperi în dezvoltarea anumitor detalii și cu o acțiune cam simplă. E pe măsura bugetului redus cu care s-a realizat.” – Răzvan, 23 de ani

„A fost un film buniceț, dar nu cred că o să fie prea apreciat.” – Andrei, 28 de ani”

„Filmul nu m-a impresionat foarte mult, am fost curioasă să văd cum e, fiind de anul ăsta și înscris în competiție.” – Mihaela, 21 de ani

Must See

Beneficiile plînsului

O masă pe sfîrșite. Doi oameni. Tăcere și distanță. Apoi mișcare, dar tot fără vorbe. *Lo Bueno de llorar* e al treilea lung metraj al lui Matias Bize, „cel mai promițător cineast chilian” din noua generație dacă e să-i credem pe ultra-snobii de la *Cahiers du cinéma* – și nu doar pe ei, ați putut vedea anul trecut *En la cama* (2005) și anul acesta *Sábado* (debutul din 2003) – și continuă maniera deja recognoscibilă intimist-vivace-melancolică, zăbovind delicat asupra tăcerilor care urlă aproape insuportabil și a mărturisirilor în oglindă ce sapă adînc în ultimele zvicniri ale unei relații muribunde. Vera (Vicenta N'Dongo) și Alejandro (Alex Brendemühl) sînt cuplul pe cale de dezintegrare într-o noapte barceloneză sumbru/ asurzitoare, rătăcind pe străzi, pierzîndu-se în subsoluri petrecărețe și coborînd, lent, spre un mal al mării care e martorul semi-silențios al unui final ambiguu și deschis ce se lipește de minune peste încă o felie amar-răscolitoare din viața unor oameni obișnuți în care riscăm să ne recunoaștem mai mult decît am vrea. Căci cel mai mare talent al lui Bize e tocmai acela de a pune în imagini viața așa cum e și a face suferințele și interioritatea autentică să irumpă. ■

– CARMEN MEZINCESCU

Focus Rusia

Concurs: Detașare

Uneori trebuie să te declari învins. Eu am simțit această mare nevoie cu ocazia vizionării unui film rusesc. *Otryv*. Poate mi s-au stafidit neuronii, poate nu am fost destul de capabil de detașarea cerută din titlu. Cert este că, indiferent de nuanțe și ipoteze, nu am înțeles absolut nimic din acest film rusesc. Dar toată afacerea aceasta

hieroglific-rusească se poate lăsa cu cîștigători. AperiTIFF-ul pune la bătaie un tricou oficial al festivalului ca premiu. Tot ce trebuie să faceți este să răspundeți la următorul set de întrebări:

- purtătorul de cuvînt al liniei aeriene era și el mort? Dacă da, de ce?
- pilotul chiar era pilot?
- dacă se ciocniseră două avioane, unde sunt resturile celei de-a doua aeronave?
- care era conținutul pachetelor care tot soseau din Egipt?
- dacă bătrînul era tatăl pilotului, cine era fratele lui?
- de ce îi oferă chirurgul un penis lung pilotului?
- dacă pilotul nu îl avea penis (sau nu îl avea destul de lung) aceasta era din cauza faptului că îl pierduse (total sau parțial) în accidentul de avion sau se datora faptului că cyborgii ruși nu au penis (destul de lung pentru sex cu fantome)?
- accidentul s-a întîmplat sau se va întîmpla?
- punctul de plecare al avionului (Egipt) a influențat în vreun fel cele ce au urmat?
- fantomele pot muri a doua oară?

Răspunsurile care îl includ pe David Lynch și meditația transcendentă vor fi descalificate. Data limită: joi, 5 iunie, orele 11.30. Răspunsurile se vor trimite pe adresa aperitiff@tiff.ro. ■

– CRISTI MĂRCULESCU

007 prezentat de Mercedes-Benz

Spot TIFF7 – 005: Nae Caranfil

Nae Caranfil

Ce înseamnă James Bond pentru tine? Îți plăcea?

La data la care am primit propunerea pentru spot, nu văzusem niciun James Bond. Niciunul în 47 de ani de viață. Dată fiind situația, am împrumutat de la un prieten *Goldfinger* și *Casino Royale* și așa mi-am făcut un minim de documentație. Ce mi-a plăcut la Bond? Sean Connery.

Crezi că filme de genul Bond ar avea șanse în cinematografia noastră? Dar s-ar putea face? [Dacă da, cum?]

Nu. În general, filmele de acțiune românești au fost pentru mine cele mai bune comedii. N-au devenit cu timpul, au fost din start. De fiecare dată când văd un actor român alergând după un alt actor român, instantaneu mă apucă râsul.

Cum ți-a venit ideea pentru spot?

Problema mea cea mare a fost *product placement*-ul – nu prea știam unde să bag merțanul. În dimineața în care păraseam Bucureștiul în plin summit, în drum spre aeroport, căutam încă ideea. Așa am găsit-o.

În spotul tău regizorii sînt vedete. Crezi că asta e situația în România?

È vorba de wishful thinking.

Cum a fost cu mașina aia în care ești tu? Unde ai găsit-o?

Mi-aș fi dorit să fie una și mai veche, de început de secol, pentru a obține un rapel mai accentuat la *Restul e tăcere*, dar chiar și așa m-am bucurat că Mercedes-Benz mi-au găsit una interbelică.

De ce atîta autoreferențialitate?

În toate filmele pe care le-am făcut vorbesc numai și numai despre mine. În spotul ăsta am fost mai generos. ■

Program marți, 3 iunie

Cinema Republica

11.00 **Daisy Diamond** (Danemarca, 2007) 94'; **Regia:** Simon Staho (FD)
13.00 **Regele ping-pong-ului/ Ping-pongkingen** (Suedia, 2008) 107'; **Regia:** Jens Jonsson (S)
15.30 **Luptătoarea/ Fighter** (Danemarca, 2007) 100'; **Regia:** Natasha Arthy (FD)
18.00 **Beneficiile plînsului/ Lo Bueno de llorar** (Spania, 2006) 80'; **Regia:** Matias Bize (S)
20.30 **Călătoria Iskâi/ Iszka utazása** (Ungaria, 2007) 93'; **Regia:** Csaba Bollók (ZM)
23.00 **Nu ne lua în seamă/ Non pen-sarci** (Italia, 2007) 110'; **Regia:** Gianni Zanasi (S)

Cinema Victoria

10.00 **Operațiunea Cineastul/ Operation Filmmaker** (SUA, 2007) 95'; **Regia:** Nina Davenport (S)
12.00 **Goana după moarte/ The Living End: Remixed and Remastered** (SUA, 1992/2008) 85'; **Regia:** Gregg Araki (FL)
14.30 **Detășare/ Otryv** (Rusia, 2007) 83'; **Regia:** Aleksandr Mindadze (FR)
17.00 **În rînd cu lumea/ Be Like Others** (Canada-Iran-Marea Britanie-SUA, 2008) 74'; **Regia:** Tanaz Eshaghian (FL)
19.30 **Povestea 52/ Istoria 52** (Grecia, 2008) 98'; **Regia:** Alexis Alexiou (C)
22.00 **Aventurierii/ Kalandorok** (Ungaria, 2008) 100'; **Regia:** Bela Paczolay (C)

Cinema Arta

10.30 **CSNY Déjà Vu** (SUA, 2008) 96'; **Regia:** Neil Young (DNR)
12.30 **Joe Strummer: Viitorul e nescris/ Joe Strummer: The Future Is Unwritten** (Irlanda-Marea Britanie, 2007) 124'; **Regia:** Julien Temple (DNR)
15.00 **Patti Smith: Dream of Life** (SUA, 2008) 109'; **Regia:** Steven Sebring (DNR)
17.30 **Lou Reed: Berlin/ Lou Reed's Berlin** (SUA-Marea Britanie, 2007) 85'; **Regia:** Julian Schnabel (DNR)
20.00 **loudQUIETloud: un film despre The Pixies/ loudQUIETloud: A Film about the Pixies** (SUA, 2006) 85'; **Regia:** Steven Cantor, Matthew Galkin (DNR)
22.30 **Revoluția mondială/ Weltrevolution** (Austria, 2008) 91'; **Regia:** Klaus Hundsichler (DNR)

Cinema Echinox

21.30 **Control** (Marea Britanie-SUA-Australia-Japonia, 2007) 122'; **Regia:** Anton Corbijn (S)

Enigma

22.30 **Fraieri/ Losers** (Cehia, 2007) 63'; **Regia:** Radek Beran (FL)
0.30 **Alb negru și gri/ Black White and Gray** (SUA / Germania 2007) 76'; **Regia:** James Crump (ES)

Muzeul de artă: Galerie

12.00 **Deodată, iarna trecută/ Improvisamente l'inverno scorso** (Italia-Germania, 2008) 85'; **Regia:** Luca Ragazi, Gustav Hofer (S)

APERITIFF / 6

Bîrfa Vodafone

„S-a cîntat și s-a dansat, lumea s-a ridicat, Om Shanti Om la Echinox. Voie bună aiaiai...”

Concurs Impact

Cîți actori îl interpretează pe Bob Dylan în *I'm Not There?* (Răspundeți pe adresa aperitif@tiff.ro și cîștigați premii Impact)

Supernova

Nu ne lua în seamă

Protagonistul simpatic, cam ratat, care se întoarce la familia lui disfuncțională și în loc de refugiu găsește probleme peste probleme care se cer rezolvate. Da, exact, este schema comediilor așa-zis independente la care America tocmai a renunțat recent (în favoarea plasticelor redundanțe cu protagoniști scîrbavnici și *nerdish*, cu avorturi planificate, dar niciodată împlinite și replici smulse din dicționare de replici cool). Deci filmul lui Gianni Zanasi este rudă bună cu *Little Miss Sunshine* și cu *Garden State*. *Feel-good*, lejerache, estival. Stefano află că iubita lui nu are o pasiune pentru el, ci că este fascinată de relațiile amoroș-sexuale cu tineri muzicieni în curs de afirmare. Ergo se întoarce la familia sa, din plin lovită de alienarea toscană: mama se duce la ședințe de relaxare și fericire indiene, tatăl joacă golf, fratele dependent de anti-depresive a dus fabrica de cireșe confiata a familiei în pragul falimentului, sora lucrează la delfinariu și s-ar părea că este lesbiană. S-a ris mult la cinema Republica și mda, filmul este unul dintre favoritele publicului. ■

– CRISTI MĂRCULESCU

Ziua maghiară

Călătoria Iskăi

În unele familii sărace, părinții beau și-și bat copiii. Micile bucurii ale copiilor se consumă în afara casei, prin nămoluri și fiare ruginite. Iska, personajul principal, împrumută și ea din duritatea spațiului: aspectul fizic și privirea cumva aspră confirmă că într-un context ca cel dat nu e loc pentru gingășie și sensibilitate. E o fată care arată, se mișcă și vorbește ca un băiat (fără ca acest lucru să fie intenționat). Iska fuge de-acasă și se întoarce, apoi fuge din nou pentru că nu-și găsește nicăieri locul: nici lângă brutele alcoole pe care îi numește părinți, nici în orfelinat, unde se simte ca o bucată de carne care își așteaptă rîndul să fie cumpărată. E o poveste în care copiii de 10 ani se iubesc așa cum se iubesc copiii în realitate: timid, subtil, fără pupături și îmbrățișări siropoase, dar filmice. Post-film ceea ce rămîne cu adevărat e senzația de plutire generată de o minunată secvență aproape onirică în care Marius Bodochi învață copiii orfani să înoate pe uscat, suspendați pe niște bănci de lemn. ■

– MIRUNA VASILESCU

Eveniment

Un borghese piccolo, piccolo (1977) / Scenariu: Vincenzo Cerami
Auditorium Maximum / str. M. Kogălniceanu nr. 3 / 4 iunie, ora 17.30 / Intrare liberă

DACĂ AI FI ȘTIUT CU O ZI ÎNAINTE... MEDIAFAX

A Peste 80% din știrile din presa de azi au fost publicate de ieri de Mediafax. Intră acum pe www.mediafax.ro ca să citești presa de mâine. **Află primul!**

Vox Pop

Joe Strummer: Viitorul e nescris

„Nu știam prea multe despre tipul ăsta, dar e super cool și acum vreau să mă duc să-mi downloadez niște piese și să mai caut pe YouTube.”
– Iulian, 18 ani, Bacău, student la Științe politice

„Foarte mișto filmul, mă zbînțuiam în scaun, dar totuși nu înțeleg de ce n-a zis nimic de *sell-out*-ul cu reclama la Levi's.”
– Mircea, 36 ani, copywriter

„Domne, eu m-am săturat de atîta muzică. De dimineață stau aici cu prietenul meu care e obsedat de muzici și a vrut să le vedem pe toate. Acum, nu zic că erau proaste, dar mai vreau și altceva. Fără concerte și clipuri, dacă se poate.”
– Mădălina, 19 ani, studentă

„M-am plictisit. Prea multă vorbărie, prea puține clipuri.. Cum începea o melodie, cum o tăiau.”
– Lavinia, 24 ani, PR

Goana după moarte

„Mi-a plăcut mult, m-am amuzat, m-am excitat la secvențele de sex, dar în final m-a și întristat. Mă gîndeam ce bine că n-am făcut niciodată sex fără prezervativ.”
– Sorin, 26 ani, operator IT

„Nu cred că mă mai duc la nici un film din festivalul ăsta. Nu înțeleg ce e cu toate filmele astea homosexuale. Mi-a făcut greață, dacă am ajuns să văd cum doi bărbați fac dragoste, s-a întors lumea cu fundul în sus.”
– Marian, 32 ani, inginer

**Iulius Mall partener al
Festivalului Internațional
de Film Transilvania 2008**

În căutarea TIFFarului

Episodul 4 Am aflat de TIFF de la tata

Cele 7 păcate comise la TIFF

1. Care e filmul care ți-a plăcut dar nu vrei să recunoști pentru că e plăcere vinovată?
2. Ce ai ratat și nu trebuia pentru nimic în lume?
3. Ce ai făcut în timp ce ți-ai dorit cu disperare să fi la film?
4. Ce aveai de făcut de extremă importanță dar ai lăsat totul baltă și te-ai dus la film?
5. Despre ce film ai zis că ți-a plăcut numai ca să dai bine în ochii celorlalți?
6. Ce n-ai ratat cu nici un preț și apoi ne-ai înjurat pentru recomandarea din Aperitiff?
7. Excesul tău nr. 1 de la TIFF.

Andrei

19 ani, student la matematică
„Am aflat de TIFF de la tata care este un spectator înfocat al festivalului. Am încercat acum 5

ani, la început mai lejer pînă m-a prins și uită-mă din nou aici. E o ocazie să vezi filme faine, de toate categoriile iar locațiile sînt perfect alese.”

Diagnostic: overdosed

Păcatele lui Andrei:

1. Scurtmetrajul *Umbre*. Prietenilor le-a plăcut foarte mult și eu încercam să fac aluzii cum că nu a fost extraordinar dar nu am avut nicio o șansă așa că am a rămas că-mi place.
2. *I Really Hate My Job*. Am ajuns prea tîrziu ca să mai prind bilete, nu m-am gîndit că vor fi așa mulți interesați de film
3. Am dat un examen de la care nu puteam lipsi.
4. Am chiulit de la ore, pe vremea cînd eram elev.
5. 432. A fost un film prea laudat din punctul meu de vedere. Mi-a plăcut oarecum, l-am găsit interesant, dar nu merita atîta laudă.
6. Niște documentare despre alimente. Erau parcă din Ger-

mania. Au fost OK, dar relativ plictisitoare.

7. Nu am ajuns acasă de la 8 dimineața pînă la 3 dimineața și am stat nemîncat tot timpul.

Dana

27 ani, designer

„De 7 ani TIFFul îmi oferă altceva decît media. E o ocazie unică să văd filme de artă, este un alt gen de abordare, noncomercial. Singurul regret este că nu pot să le prind pe toate. Cum pot să revăd filmele preferate?”

Diagnostic: overdosed

Păcatele Danei:

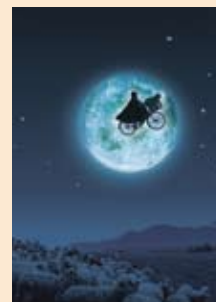
1. *Warm Water under a Red Bridge*.
2. Filmele lui Almodóvar, chiar am vrut să le văd pe toate.
3. Am lucrat.
4. Am neglijat un pic familia, nu mi-am terminat treburile legate de menaj numai ca să ajung la filmul de astăzi.
5. Nu am făcut așa ceva.
6. Anul trecut a fost și fusesse premiat la Berlin. A rulat la Republica, nu mai știu cum se numea dar îmi amintesc că după jumătate de oră au plecat foarte mulți, printre ei am fost și eu.
7. Filmele au fost excesul. Am încercat să merg la cît mai multe filme pe zi. ■

— ANDREIA LIUTEAC

Concurs

Cine a văzut cele mai multe filme la TIFF?

În ultimii șase ani ai fost la filme de dimineața pînă seara? Cîte filme ai văzut la TIFF? Uimește-ne! Trimite-ne biletele rupte dar păstrate cu grijă, înșiră-ne filmele! Ne rezervăm dreptul să ne povestești faza ta preferată din oricare dintre ele. Nu e ușor, dar pasiunea pentru filme îți poate fi răsplătită! Noi punem la bătaie o colecție de 3 ani de Republik și un interviu cu tine. Cel care ai văzut mai multe filme decît noi!

vodafone

Fii arTIFFst

"Chiar trebuie să ai curaj în a-ți expune instinctele și ideile. Altfel se vor pierde lucruri care ar fi putut fi de-a dreptul...memorabile."
Francis Ford Coppola

Fă un exercițiu de imaginație și propune mascota TIFF 2009! Activează-ți Vodafone Internet pe mobil, intră în Vodafone live! secțiunea TIFF/Fii arTIFFst! și încarcă viziunea ta artistică. Cea mai reușită propunere va fi răsplătită cu un telefon mobil.

Perioada concursului: 30 mai – 8 iunie 2008
Mai multe detalii: www.vodafone.ro/live/TIFF
Trăiește fiecare clipă

LOADING...

Direct din fabrica de vise Mercedes-Benz.

Noile generații SL, CLS și SLK.
www.mercedes-benz.ro

Model SL 350. Consumul de carburant (l/100km) combina cu 12,68; EEC clase 103; max 103. Emisii diviză de carbon g/km anu 240; max 240.
Model CLS 320 CDI. Consumul de carburant (l/100km) combina cu 8,912M; EEC clase 7 A; max 8,1. Emisii diviză de carbon g/km anu 202; max 213.
Model SLK 200K. Consumul de carburant (l/100km) combina cu 10,12; max 10,12. Emisii diviză de carbon g/km anu 192; max 198.

Mercedes-Benz

InterogaTIFF

Din România spre lume

Asociația pentru Promovarea Filmului Românesc (APFR), părintele TIFFului, se ocupă cu lansarea filmelor românești la târguri internaționale și încurajează producătorii străini să filmeze în România.

„Succesul internațional al Noului Cinema Românesc a ușurat mult lucrul cu producțiile românești în afară”, spune managerul de proiect al APFR, Mihai Gligor. „Înainte era aproape imposibil să convingi un agent de vânzări sau un programator de festivaluri să acorde atenție unui film care ți se părea interesant – acum se înghesuie să vadă tot ce ai. A devenit mult mai puțin dificil și pentru regizorii și producătorii români să găsească finanțare externă pentru proiectele lor, cum i s-a întâmplat cel mai recent lui Cristi Puiu la CineMart la Festivalul Internațional de Film de la Rotterdam. Există, însă, și reversul problemei. Cineăștii români se află sub o presiune uriașă; au fost la mari festivaluri și s-au întors cu premii pentru primele lor filme. Acum lucrează la noi producții, iar așteptările sînt imense, toată lumea e cu ochii pe ei. Ca un fel de se va păstra intact miracolul românesc?”

Mihai Gligor

Economist ca formație, Gligor s-a alăturat TIFFului de la a doua ediție, apoi s-a mutat din Cluj la București pentru a lucra în birourile festivalului. Tot pe atunci, echipa TIFFului a devenit un soi de reprezentantă neoficială a filmelor românești.

„Festivalul era primul link care îți apărea căutînd pe Google „filme românești”, așa că oamenii sunau și ne întrebau pe noi despre toate. De aceea fundația din spatele festivalului a decis să înființeze un alt secretariat în București care să se ocupe de promovarea și producția de film, atît în România cît și în străinătate.”, își amintește el. „Noul val românesc nu s-a întîmplat dintr-o dată, iar cei mai mulți dintre regizori o să îți spună că nu fac parte din niciun val. Într-adevăr, filmele lor sînt foarte diferite, mulți dintre ei au mers prin circuitul festivalier internațional cu short-uri și s-au întors cu premii. Ce au în comun, însă, e o poftă autentică de a face filme. Au venit cu o perspectivă proaspătă asupra realității – voiau să spună povești noi sau să spună povești mai vechi într-o manieră nouă. Și s-au luptat și au reușit să schimbe sistemul de finanțare publică, așa că le-a venit și lor vremea. E încurajator să vezi că există în continuare tineri cinești în curs de afirmare. Anul acesta, atît Ursul de Aur berlinez cît și Palme d'Or-ul de la Cannes pentru scurt metraj au fost cîștigate de români – Bogdan Mustață cu *O zi bună de plajă* și, respectiv, Marian Crișan cu *Megatron*.”

Anul acesta, APFR a organizat pentru prima dată un stand românesc în market-ul de film european de la Festivalul Internațional de Film de la Berlin; și, pentru a treia oară, s-a ocupat de prezența autohtonă la Cannes. Membră a European Film Promotion și membră fondatoare a rețelei European Film Commission, APFR stabilește Shooting Star-ul românesc pentru Berlin și reprezentantul Producer on the Move pentru Cannes. În plus, coordonează mare parte din prezența românească la

festivaluri, de la campanii de promovare la organizarea cocktail-urilor. Pe plan local, principalele responsabilități APFR includ organizarea TIFFului și a „Oscarurilor” locale – Premiile Gopo – aflate în 2008 la a doua ediție.

„TIFFul e în continuare cel mai mare festival de la noi și singurul care beneficiază de finanțare din partea UE, dar ne implicăm și în evenimente mai mici și în unele programe educative. Momentan pregătim un alt festival mai mic, în Brașov, care să se petreacă vara – un loc de prezentare pentru filme horror într-un oraș medieval care să poată fi legat de mitul Dracula.”

Cînd Anthony Minghella filma *Cold Mountain* în România, crescînd simțitor interesul multor producători străini pentru locațiile autohtone, APFR dezvoltă un proiect de *film commissioning*, prezentînd pentru prima dată catalogul *Shooting Romania* la Berlinala din 2003.

„Am pus pe picioare un sit și l-am folosit într-o campanie și a acesta

adus multe deal-uri companiilor locale”, explică Gligor. „De obicei le spun cineăștilor străini că aici pot găsi orice le trebuie; avem soluții pentru toate problemele lor. Putem să le asigurăm orice tip de locații, echipamente noi, inclusiv un laborator Kodak. Mina de lucru e ieftină, 90% din echipe vorbesc engleza și nu au probleme cu un program flexibil de muncă.”

Cold Mountain a fost urmat de producții ca *Modigliani* de Mick Davis și *Youth without Youth* al lui Francis Ford Coppola. Lista din 2008 include *Town Creek* al lui Joel Schumacher și *Adam Resurrected* de Paul Schrader. Gligor vede Palme d'Or-ul lui Cristian Mungiu pentru 432 de anul trecut ca cea mai importantă realizare a cinema-ului românesc. Dar preoocuparea lui principală de acum nu are nici o legătură cu premiile, ci cu reconstrucția distribuției naționale de filme, aflată într-o stare precară.

„Există în jur de 50 de cinematografe în toată țara, incluzînd aici 3 multiplexuri în București”

Alte 5 se vor deschide în curînd, între care unul cu 20 de săli, deci situația se va îmbunătăți. Cu 3 săli operaționale, Clujul e într-o poziție foarte bună. „Dar în restul țării există regiuni întregi fără nici un cinematograf sau, în cel mai bun caz, cîte unul singur – vechi și proprietate de stat. În ultimii ani românii au mers tot mai rar la cinema – s-au uitat tot mai mult la televizor, în schimb – și va fi nevoie nu doar de investiții serioase pentru reconstrucția și construcția de săli, ci și de o schimbare de atitudine ca să îi aduci înapoi. Momentan regizorii români vînd mult mai bine afară decît acasă – avem filmele, dar nu prea avem unde să le arătăm.” a conchis Mihai Gligor. ■

–JORN ROSSING JENSEN

Focus Danemarca

Lumi paralele

Film dedicat cu drag tuturor Martorilor lui Iehova din lume și sectelor care cred că puritatea e ceva patentat și exclusiv și că fericirea trebuie să fie rezultatul unui permanent șantaj, permanent amănăta și mituită o viață întreagă cu frică. Aparent cel mai cuminte film al focusului, o poveste intimistă de dragos-

te fără sex filmat (o partidă înțelegem că tot a avut loc pînă la urmă), cu actori tineri și frumoși, cu ochi luminoși și febrili. Să vedeți și voi cum e să te naști într-o familie de iehoviști dar, mai important, cum pînă la urmă familia te desenează pe cel care vei fi și de chipul căruia îți va fi cel mai greu să te desprinzi. Imaginea magistrală a unei adunări uriașe, amplasate simetric, îmbrăcate impecabil, care înalță spre cer cu voci divine o cîntare naivă, și a vieții de zi cu zi fără televizor într-un permanent dialog cu Iehova, cu întrebări și răspunsuri cu grad de dificultate de clasa a patra este un savuros și dinamitant potret simptomatic. Rasa umană are comportamente care transcend ridicolul și toate, fără excepție, țîșnesc din lăcomia nemăsurată pentru glorie eternă, cel mai adictiv vis dintre toate. ■

— LAURA POPESCU

HBO.
Pentru că ne plac filmele bune.

HBO
HOME BOX OFFICE

cea mai bună selecție de canale de Televiziune
viteză mare la pachetele de Internet
convorbiri nelimitate în rețeaua de Telefonie

Toate de la UPC, furnizorul tău de 3Play!

www.upc.ro

tv • internet • tel
Simplu. Pentru fiecare.

APERITIFF / 12 (in english)

InterogaTIFF

From Romania to the World

The founding father of the Transilvania International Film Festival, Romanian Film Promotion launches Romanian films at foreign showcases and encourages foreign producers to shoot in Romania.

A Good Day for a Swim

“The international success of New Romanian Cinema has made it very easy to work with Romanian films abroad,” said project manager Mihai Gligor, of Romanian Film Promotion. “Before it would have been almost impossible to gain the interest of a sales agent or a festival programmer in what you thought was a great picture – now they queue up to see everything you have. It has also made it less difficult for Romanian directors and producers to find foreign finance for their projects, as most recently Cristi Puiu experienced at the CineMart of the International Film Festival Rotterdam. There is also another side to it, though. Romanian filmmakers are working under strong pressure; they went to international festivals and won awards for their early films. Now they are on the way with new productions, expectations are high everywhere, and the whole world is watching. Will the Romanian miracle be untouchable?”

An economist, Gligor joined the Transilvania International Film Festival in its second year, then moved from Cluj to Bucharest to work at the festival office. At the time the TIFF team also became an unofficial representative of Romanian films.

“The festival would appear first when people googled ‘Romanian films’, so people would call and ask us about everything. So the non-profit organisation behind the festival decided to set up another secretariat in Bucharest to deal with promotional and film commission work, both in Romania and abroad,” he recalled. “The Romanian New Wave did not happen overnight, and most of the Romanian directors will say they are not part of a wave. Indeed their films are very different, and several of them had toured the international circuit

and been awarded for their short films. But what they had in common was a real hunger for making films.

“They brought about a fresh approach to reality – they wanted to tell new stories, or tell old stories in a new way. They had themselves fought and managed to change the state supporting system, and now it was their turn. It is also encouraging to see that there are still young talented filmmakers waiting in the wings. This year Romanian directors won both the Golden Bear in Berlin and the Golden Palm in Cannes for their shorts, Bogdan Mustață for *A Good Day for a Swim* (*O zi buna de plaja*) and Marian Crișan for *Megatron*,” Gligor observed.

This year, for the first time, Romanian Film Promotion organised a Romanian stand at the European Film Market at the Berlin International Film Festival; for the third year it staged the Romanian presence at Cannes. Also a member of European Film Promotion, and a founding member of European Film Commission’s Network, it appoints the Romanian Shooting Stars for Berlin and Producers on the Move for Cannes, as well as organising the participation of Romania at international festivals, taking care of everything from publicity campaigns to cocktail snacks. Domestically, the main responsibilities include the running of the Transilvania International Film Festival as well as organising the local Oscars – the Gopos – this year at their second edition.

“TIFF is still the largest and the only EU-subsidised festival, but we are also participating in smaller events and some educational programmes. We are currently in preparations with another festival

4 Months, 3 Weeks and 2 Days

in Brașov, which will take place in summer – a showcase for horror films in a medieval city related to Count Dracula.”

At the time Anthony Minghella was shooting *Cold Mountain* in Romania, rising the interest of the film producers worldwide in the Romanian locations, Romanian Film Promotion was developing the film commissioning project, presenting the *Shooting Romania* catalogue at the Berlinale 2003. “We set up a website and used it in a campaign, and it brought a good deal of business to local companies,” explained Gligor. “I usually tell foreign filmmakers that here they can find everything they need; we have an answer to all their questions. We can provide any location, and any new equipment, including a Kodak lab. Labour is cheap, 90% of the crews are English-speaking, and have no problem with flexible working hours.”

Cold Mountain was followed by such productions as Mick Davis’ *Modigliani* and Francis Ford Coppola’s *Youth without Youth*. On the 2008 arrivals list are Joel Schumacher’s *Town Creek* and Paul Schrader’s *Adam Resurrected*.

Gligor sees the Cannes Palme d’Or received by Cristian Mungiu’s *4 Months, 3 Weeks and 2 Days* (*4 luni, 3 săptămîni și 2 zile*) as the most important achievement ever for Romanian cinema. Now his main concerns are not with prizes, but with the reconstruction of the country’s film distribution, which is in a poor state. “There are around 50 cinemas in the entire country, including three multiplexes in Bucharest. Another five will open shortly, one with 20 screens, so this will work. With three theatres in operation, Cluj is also in a very good situation.

“But in the rest of Romania there are several regions with no screens at all, or, at the best, an old, state-owned cinema. Over the last couple of years Romanians have stopped going to the cinema – they watch television instead – and it will not only take large investments in the theatres, but also a change of attitudes to bring them back. “Romanian directors are now selling far more tickets abroad than at home – we have the films, but nowhere to show them. When the cinemas are there, Romanian Film Promotion will be ready with a major campaign to fill them,” Gligor concluded. ■

– JORN ROSSING JENSEN

Festivalul Internațional de Film
TRANSILVANIA

1 GUST ATÂT DE BUN
1 ZÂMBET LA UN FILM

NESCAFÉ

Partener TIFF, Cluj,
30 mai - 8 Iunie

Let's Go Digital!

Momente decisive Let's Go Digital!

Tema din acest an – *momente decisive* – a marcat ultimele zile din viața celor 19 participanți la workshop. Filmele lor, realizate în echipe de câte 3 participanți, trebuie să pornească de la această temă. Unele echipe încă lucrează intensiv la scenariu, altele au plecat deja la filmare, unii participanți au început montajul. Toate filmele vor fi gata până vineri, 6 iunie, când, la 21:30, vor fi prezentate publicului într-o proiecție specială, la Meeting Point TIFF. Cel mai bun film va fi desemnat de public și anunțat în cadrul Galei TIFF de sâmbătă. ■

ARTLLAH AKHBAR!!!
are onoarea să vă invite
la deschiderea expoziției de grafică radicală
TARA: HARD ART EXPO POSTERS TIFF
semnată
TARA von NEUDORF
care va avea loc în cadrul
TRANSILVANIA INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
Mărți / 03.06.2008 / ora 18
ENIGMA CAFÉ / str. Iuliu Maniu 12 / Cluj-Napoca
deschisă publicului până în 15.06.2008
intrarea liberă

Poza zilei

Un viitor rockumentar la TIFF?

Foto: Adi Marineci

Festivalul Internațional de Film
TRANSILVANIA

↓ WWW.FUTURESHORTS.RO

ECLECTIC SHORT
FILM FESTIVAL LA TIFF

**FUTU
RESH
ORTS**
ROMANIA

JOI 5 Iunie → ORA 21:30
CLUB MIDI BERARIEI NR. 6 ACCES TORON

↓ AFTERPARTY
JACKHAMMER JESUS (EX DJAHZ)
SIR SMACKWELL

FEEDER.ro | Oniberry | cinemagia | 24 FUN | DUSMAN | clubmidi

Fii apreciaTIFF

"Actorul este un tip care, dacă n-ar fi comentat, și-ar pierde auzul..."
Marlon Brando

Păreața ta creaTIFFă contează: Activează-ți Vodafone Internet pe mobil*, intră în Vodafone live! secțiunea TIFF/Fii apreciaTIFF și votează cel mai popular film Vodafone la TIFF 2008. Poți câștiga un telefon Sony Ericsson W910! Mai multe detalii: www.vodafone.ro/live/TIFF

* Trimite un SMS gratuit la 8877 (număr disponibil doar în rețeaua Vodafone) și vei primi un link prin care poți intra în Vodafone live! pentru a vedea preview-urile filmelor prezente la TIFF 2008.

Perioada concursului: 30 mai – 8 iunie 2008

Trăiește fiecare clipă

LOADING...

Dezvoltăm PROIECTE și susținem PROIECȚII care vă colorează viața.

Bucurați-vă de TIFF împreună cu noi!

Mai mult decât locuințe...

Blog

ANCA GRĂDINARIU (APERITIFF@TIFF.RO)

Politica la TIFF

De câte ori cineva îmi spune că se duce la cinema doar ca să se „distreze”, îmi vine să-l întreb de câte ori a votat în ultimii 20 de ani. De obicei, primesc răspunsuri previzibile: n-am cu cine, toți fură, n-are niciun rost, nu-mi pasă, mi-e indiferent. Nu aș merge până acolo încât să spun că există o legătură directă între dorința (unică) de a fi amuzat și absentismul politic, dar știu că unul dintre motivele pentru care mulți au fugit ca de tămii de filmele românești recente e că nu le place să fie deranjați – din confortul lor material sau spiritual. Dacă entertainmentul n-a ieșit niciodată din fashion (chiar și cei mai puriști cinefili simt, periodic, nevoia de a vedea ceva decerebrant), oare când s-a demodat atât de tare politica? Cu douăzeci de ani în urmă obișnuiam să stăm la rînd la pelicule ca *Glissando*, *Faleză de nisip* sau *Secvențe* (o capodoperă încă extrem de proaspătă despre minciuna de stat ce otrăvește viețile private), doar pentru că ne ofereau bucăți de adevăr într-o mare de propagandă, fals și evazionism. Dictatorii nu te vor lucizi, te vor complezent. „Dacă am fi lucizi – scria Henry Miller – urîțenia lumii ne-ar răpi mințile într-o secundă”. Și, dacă nu înnebunești, ai putea, cu ultimii neuroni rămăși întregi, să te înfurii și să pornești o revoluție din „patul tău”.

Blazarea politică nu se întimplă numai la noi: dăunăzi am citit în *Times* cum Marea Britanie se transformă într-o republică bananieră în timp ce englezii sînt ocupați să-și rezerve concediile în

Algarve. Tot pe acolo, acum vreo 30 de ani, punk-ul încă mai voia să schimbe lumea; la proiecția cu documentarul despre Joe Strummer & Clash am fost, pur și simplu, absorbită de vârtejul de energie al acelor vremuri tumultuoase care contestau establishment-ul cu un etos punk.

Și totuși, politica, chiar mai mult ca sexul, continuă să ne împregneze fiecare por existențial.... Ți-o confirmă filmele de la TIFF, care chiar și atunci cînd sînt despre sex, sînt despre politică (sau, dacă vrei, despre pornografia politică și politicile sexuale). Devasatorul documentar *Be Like Others* ne spune că în Iran, homosexualitatea e pedepsită cu moartea, dar transexualitatea e legală de mai bine de douăzeci de ani. Așa că, în fiecare an, aici sînt făcute în jur de 450 de operații de schimbare de sex. După ce îl vezi, îți vine să-ți umpli golul din stomac cu litri de vodcă amoroasă. Cam asta se întimplă cînd cinema-ul iese din zona de confort. Sau din mainstream; *The Living End* e un indie cultissim, care e profund politic fără a încerca cu disperare să fie un manifest. Declarat, de pe generic, de regizorul Gregg Araki drept „iresponsabil”, filmul e de fapt, o cît se poate de responsabilă punere la zid a perioadei republicane Bush (celălalt), comparabilă în ferocitate doar cu *Angels in America*, piesa lui Tony Kushner. Araki declara: „Să fii gay în anii 90, nu e doar o chestiune despre ce faci atunci cînd faci sex. Are de-a face cu locul tău în societate; homofobia e atât de prevalentă, încît îți sculpează personalitatea la toate nivelele.” La finalul filmului, foarte tîrziu în noapte, un individ a primit fluturaș cu premiul publicului și a fost întrebant: votați? La care răspunsul a venit isteric: „Nu am votat și nici n-am să votez!” N-am înțeles dacă se referea la film sau la alegerile locale.

Dar, cel puțin, a stat pînă la sfîrșit. ■

vodafone

Vodafone Internet pe mobil
**la lumea cu tine
 prin Internet pe mobil**

Navighează gratuit timp de două luni!
 Cu doar 4,76 €/lună ai acces nelimitat la Internet de pe telefonul tău.

Trăiește fiecare clipă

Oferta este valabilă pentru toate abonamentele Vodafone. Dacă păstrezi serviciul activ după terminarea perioadei de testare de 2 luni, acesta este taxat cu 4,76 €/lună cu TVA inclus. Serviciul se poate dezactiva gratuit după cele 2 luni de testare. Detalii în magazine și pe www.vodafone.ro.